

Sygn. akt I KS 15/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2021r.

w sprawie **M. P.**

oskarżonego o czyn z art. 107§1 k.k.s i inne

skarg obrońców oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 5 lipca 2021r., sygn. akt II Ka (..) Ks,
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 23 lutego 2021r., sygn. akt II K
(...)

na podstawie art. 539e§2 k.p.k.

postanowił:

1) oddalić skargi,

2) kosztami postępowania skargowego obciążyć oskarżonego M.

P..

UZASADNIENIE

Skargi obrońców oskarżonego nie są zasadne.

Zgodnie z treścią art. 437§2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439§1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a§3 k.p.k., w którym wymieniono podstawy tego środka zaskarżenia, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. lub też konieczne jest przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego (*vide*: uchwała składu siedmiu sędziów

Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018r., sygn. akt I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017r., sygn. akt IV KS 6/16). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno jednoznacznie wskazywać, która z przesłanek określonych w art. 437§2 k.p.k. była podstawą uchylecia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia zaskarżonego skargą wyroku jednoznacznie wynika, że Sąd Okręgowy podzielił argumentację zaprezentowaną w apelacjach oskarżycieli w zakresie błędu w ustaleniach faktycznych (pkt 3.2 uzasadnienia wyroku).

W uzasadnieniu tym Sąd Odwoławczy wskazał, że w jego ocenie pogląd Sądu Rejonowego co do losowego charakteru automatów do gry, których używał oskarżony, jest błędny. Pomijając fakt, iż na etapie postępowania skargowego Sąd Najwyższy nie ma możliwości weryfikacji takiej opinii Sądu, a może jedynie badać jej zgodność z treścią art. 437§2 k.p.k., stwierdzić wypada, że z pewnością pogląd taki nie jest odosobniony. W tej sytuacji, rzeczywiście dalsza możliwość procedowania tego Sądu ograniczona została przez regułę *ne peius* wynikającą z art. 454§1 k.p.k. Uchylając zatem wyrok i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sąd ten postąpił w sposób w pełni prawidłowy.

W świetle powyższego, skarga nie mogła być uznana za zasadną.

Z przytoczonych wyżej względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.